

Ap 21/5-95

108887

Aprildagene 1940

I Aftenposten 16. mai er jeg utfordret av Robert Pehrson, Ski, til fortsatt debatt om hendelser omkring 9. april 1940. Han er tilsynelatende av den oppfatning at hverken kommandanten på Oscarsborg eller admiralen i Horten gjorde nok i sin motstand under det tyske anfall.

Nå vet jeg ikke om han har tilstrekkelig lokalkunnskap til å kunne forestille seg den militære situasjon. Horten indre havn er ingen åpen arena for frimantøvrering. Å slippe ut derfra gjennom et trangt sund med skuddklare motstandere ventende utenfor ville i beste fall kunne karakteriseres som dumdristighet. Gamle undervannsbåter, lette som en sil, er heller inter høyverdig kampinstrument mot velutrustede, trenede og motiverte motstandere.

Kommandanten på Oscarsborg hadde mistet støtte fra Kopås-batteriet som var overraskende tatt av tyske tropper med 3x15 cm kanoner intakt, og flybomber over borgen hindret mannskaper i å betjene våpnene. (Overgivelsen er forøvrig rettslig prøvet i ettertid.) Tatt i betraktning den omstendelige og langvarige nedbygging av Forsvaret og med de dertil hørende motivasjonsdrepende holdningers gunstige betingelser, kunne man kanskje heller være forundret over den kampvilje som ble utvist.

Jeg er usikker på hva Pehrsons siktemål måtte være, men det kan synes som om han mener at de omtalte militære sjefene burde ha latt seg drepe sammen med sine undergitte -- for hva det måtte være verd. Det var vel ikke egentlig mer igjen som sto ugjort. . .

Jeg synes de gjorde nok, ja, mer enn nok. Så også denne meningsutveksling om aprildagene 1940.

PER K. WILHELMOSEN, Oslo

Oscarsborg igjen

A. B. Mørch tar feil når han skriver at det var snakk om krigsrett mot oberst Birger K. Eriksen, sjef på Oscarsborg festning, for å ha gjort sin plikt og gitt ordre om ild mot krysseren «Blücher». Grunnen til at det var snakk om krigsrett, var at han ikke også skjøt på de andre tyske skipene i eskadren og for at han oppga festningen allerede samme dag.

ROBERT PEHRSON, Ski